

PLOAIA DE STELE

ANA MARIA NICULESCU

Cuprins

În pași de dans...noiembrie / 7	Un veac nu mi-ar ajunge... / 38
E toamnă în ochii tăi... / 9	Eminescu / 40
Înger de-ai fi... / 10	Cine sunt? / 42
Firul vieții... / 12	Nu-i clipă de la Dumnezeu... / 44
Un sărut în ploaie... / 14	O rază de lumină... / 46
Vinovat ești... / 16	Crăiasă între stele... / 48
Nu-mi cere... / 18	Nu-i zi în care... / 50
Big Bang!! / 20	Maicuța Sfântă... / 52
Numele tău... / 22	De vei veni, de vei veni... / 54
Părtică din mine... / 24	Cad stele... / 56
Călător în vise... / 26	Chip de înger... / 58
Aripi de dor... / 28	Marș spre libertate... / 60
Arămiul sufletului.. / 30	Pe străzi cu felinare aprinse... / 62
Dedicație către ceruri... / 32	Călător în vise... / 64
Petale de lotus... / 34	Ploaie de stele... / 66
Șaptele Toamnei... / 36	Urme de pași... / 68

Pe buzele tale... Octombrie / 70

Zi de octombrie... / 72

Las moștenire... / 74

Fluturi pictați în culori... / 76

Râuri de iubire... / 78

Nebuloasa iubirii... / 80

Artist îndrăgostit... / 82

Doar tu... / 83

Sărutul divin... / 84

Brățară de aur... / 86

Ecoul lui Ningau... / 88

Vis de iarnă... / 90

Ană, fost-ai zidită-n suflet.... / 92

Picuri de rouă... / 94

Fulgi de nea... / 96

Emoție... / 98

Sărut de mărgăritar... / 100

Raiul din ochii tăi... / 102

Să-ți fiu Mireasă sărutată de
valurile sărate ale iubirii...

Să-ți fiu Mireasă sărutată de valurile sărate izbind năprasnic
sufletul ars de dor, în diminețile răcoroase, când îți așteptam
dulcea atingere a mâinilor tale pe-al meu obraz trandafiriu.

Să-ți fiu Mireasă pe slovele ninse de amor, pictate-n aureole
ce-ți dezmiardă părul tău...

Mă chemi, mă simți când flori de tei bat la geamul tău... sunt
AICI! Simte-mă, trăiește-mă, atinge-mă în săruturi spumoase
pe malul mării!

Pătrunde-n al meu Labirint de jad, lăsând mărturie firescul
nestematelor secunde scurse din Clepsidra timpului celest.

Se cern clipe frenetice-n zbor, lăsând amprente de lut pe
buzele-mi înghețate... de dragoste rănită, sfârtecata-n cioburi
mărunte...

Să-ți fiu cânt pe meleaguri mioritice, purtând IA cu mândrie;
să-ți fiu Ană cu năframă pe buzele-ți dulci ca mierea...

Iubite, îți sunt Mireasă sărutată de valurile spumoase ale
iubirii... atinge-mă, sărută-mă, trăiește-mă...!

În pași de dans...noiembrie

Cuprinsă fiind de-un fior nestăvilit,
Ce se scaldă-n surâsul soarelui,
Dansăm în ploaie valsul ce ne-a dezgolit
Trupurile în șoaptele absolutului.

Scânteii argintii renasc în ochi angelici,
În ritm alert, mișcările se alintă-n frunze
Arse în patima jocului de licurici,
Rescrise în slove și poeme pe atâtea pânze.

Valsând în emoții nocturne împreună,
Ținând al timpului pergament neîntinat,
Printre valuri Celeste, ne-nvăluie semiluna,
Conturând aievea zâmbetul luminat.

În pași de dans... Noiembrie ne cheamă,
Pe străzi pustii aprindem făclii de dor,
Privindu-ne-n Clipele ce ne îndeamnă
La sărutul dulce ispitor, ce veșnic îl ador....

E toamnă în ochii tăi...

E toamnă...În ochii tăi cărmizii,
Așternându-se pe-un covor multicolor,
Când frunze gălbui cad în nopțile târzii,
Șoptindu-ți pe buze...zborul îngerilor.

E toamnă iar... pe buzele-ți trandafirii,
Ce mă-nfioară în atingeri Celeste de dor,
Învelindu-mă în haina dulce a dumnezeirii,
Trăind ultima clipă, ce veșnic... o ador.

E toamnă iar... pe chipu-ți adolescentin,
Ce se cuibărea timid printre ramuri arămii;
În constelații felurite încă... îți aparțin,
Și-n cântări divine aduci mângâierile-nălțimii.

E toamnă iar... În sufletul meu...

Înger de-ai fi...

Mantia serii se așterne-n gând,
Floare de tei, înmiresmată, tremurând,
De chipul tău ce-mi săruta obrazul,
În melodioase valuri, arătând-mi extazul.

Înger de-ai fi...lumina dându-mi oricând,
Cu sclipiri de argint în stele surâzând,
Parfumul îmbietor al serilor de vară,
Când ne întâlneam pentru prima oară.

De-ai zbura ca-ntr-un vis nostalgic,
Să-ți mângâi părul ce se joacă-n Luna,
O dulce chemare, un sărut feeric,
Înger de-ai fi... Mi-ai aduce-n suflet cununa!

În ochii tăi zăresc culori ce te definesc,
În nouri spumoși, aripi de înger primesc,
Ținându-ne strâns de mână, călătorind,
Spre tărâmurî feerice, împreună zâmbind.

Înger de-ai fi...muza ferice

Firul vieții...

Un flăcău brăzdat de greutate,
Stătea posomorât pe-o bancă,
Așteptând acel tren să treacă,
În stația ce strânge amintiri de dor,
Iar peronul învechit îți dă fior,
De se confundă în mii de entități.

Cu o floare-n mâna dreaptă,
O aștepta să vină în șoaptă,
Să îi cuprindă buzele într-o sărutare,
Iar peronul să renască în visare.
Chipeș june ce ar fi fost odată,
Și ar fi avut în palme o lume întreagă,

Ar chema și sfinții să o vadă măcar o dată,
Cu zâmbetul copilăresc de odinioară
Și rochiță roșie ca macul ce te-nfioară,
În atingeri tandre să o admiri îndată.
Cu frăguțe-n buze și petale de trandafir,
S-ar cuibări în suflet ce atârnă de-un fir.

Trenul se lasă așteptat, mii de călători sosesc,
Doar ochii ei îi caută cu privirea pe tărâm lumesc.
De-ar sosi în gară, i-ar oferi sărutul macilor
Și-ar crește dragostea asemenea salciilor,
Flacăra vie ce lasă urme vibrând în neștire,
Fir de aur, nestemata iubirea ce-o știe.

Unde ești, floare de mac? Stau posomorât și tac,
Te aștept de-un ceas pe bancă și-n inimă zac.
Mii de anotimpuri trecând de-a pururea uitat,
Floare de mac, pe veci te-am reiterat,
În slove și dulci poeme te-am cântat,
Pe acorduri line, pe buze ți-am jurat.

Nestemat fir al vieții...

Un sărut în ploaie...

Picături de rouă se aștern pe alei pietruite,
Curg șiroaie printre geamuri și ferești,
Te chem în nopți de august Dumnezeiești,
Să-mi alini sufletul de gânduri fortuite.

Prizonier al timpului, cerșesc sărutul karmic,
Ce lesne mă-înfioară-n picături de rouă,
Când buzele-ți atinse de spațiul cosmic,
Și-ți ating obrajii cu mâinile amândouă.

Plouă neîncetat la fereastra mea acum,
Mă priveai surâzând în acea zi de august,
Recitând parcă neconținut de Faust,
Dar te-ai oprit, șoptind-mi: Dar cum?

Amar de vreme a trecut și roua-ți cântă,
Iar Luna se oglindește-n Marea spumegândă,
Cântând slove în vise pe-o verandă,
Un sărut... În ploaie mă alintă și mă-ncântă.